

613**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 6 czerwca 2000 r.

w sprawie sposobu tworzenia, działania i finansowania specjalistycznych ośrodków szkoleniowo-rehabilitacyjnych oraz trybu sprawowania nadzoru nad ich działalnością.

Na podstawie art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126 oraz z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280) zarządza się, co następuje:

§ 1. Specjalistyczne ośrodki szkoleniowo-rehabilitacyjne, zwane dalej „specjalistycznymi ośrodkami”, są wyodrębnionymi organizacyjnie jednostkami, które są tworzone i likwidowane, w zależności od ich zasięgu terytorialnego, przez starostę lub marszałka województwa, zwanego dalej „marszałkiem”.

§ 2. Specjalistyczne ośrodki mogą być tworzone:

- 1) w nowych obiektach przygotowanych do realizacji zadań specjalistycznego ośrodka,
- 2) w obiektach działających placówek szkoleniowych lub innych obiektach, jeśli mogą być one dostosowane do potrzeb realizacji zadań specjalistycznego ośrodka.

§ 3. Zadania określone w art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776 i Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126 oraz z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280), zwanej dalej „ustawą”, specjalistyczny ośrodek realizuje poprzez następujące działania:

- 1) zorganizowanie i prowadzenie bazy socjalnej zapewniającej uczestnikom szkolenia zakwaterowanie i wyżywienie,
- 2) zorganizowanie i prowadzenie bazy dydaktycznej, a w szczególności przez:
 - a) odpowiednie wyposażenie pomieszczeń dydaktycznych we właściwe pomoce niezbędne do teoretycznej i praktycznej nauki zawodu,
 - b) opracowanie i ciągłe aktualizowanie programów, metod i form organizacyjnych prowadzonych szkoleń,

c) zapewnienie odpowiedniej kadry dydaktycznej,

d) prowadzenie szkoleń skorelowanych z potrzebami rynku pracy,

- 3) zorganizowanie bazy diagnostycznej, umożliwiającej dokonywanie kompleksowej oceny predyspozycji psychofizycznych w aspekcie możliwości zawodowych osób niepełnosprawnych przy zapewnieniu dla realizacji tych zadań doświadczonych lekarzy, psychologów i doradców zawodowych,
- 4) zapewnienie odpowiedniej kadry i właściwych warunków dla prowadzenia rehabilitacji leczniczej i społecznej, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb wynikających z rodzaju i stopnia niepełnosprawności osób niepełnosprawnych.

§ 4. 1. Specjalistyczny ośrodek jest placówką czasowego pobytu.

2. Czas trwania szkolenia zawodowego wynosi dla uczestnika nie więcej niż 30 godzin tygodniowo i 6 godzin dziennie.

3. Czas trwania zajęć rehabilitacyjnych wynosi nie więcej niż 15 godzin tygodniowo i 3 godziny dziennie zgodnie z indywidualnym programem rehabilitacji.

4. Program indywidualnej rehabilitacji ustalają służby medyczno-rehabilitacyjne specjalistycznego ośrodka dla każdej osoby niepełnosprawnej. Program powinien określać w szczególności formy i przewidywany zakres rehabilitacji oraz osoby odpowiedzialne za realizację tego programu.

5. Specjalistyczny ośrodek zapewnia warunki niezbędne do:

- 1) pełnej realizacji programu szkolenia zgodnie z wymaganiami określonymi na podstawie przepisów odrębnych,
- 2) uzyskania dokumentu potwierdzającego ukończenie kształcenia, dokończenia, doskonalenia lub posiadane kwalifikacje zawodowe, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi,
- 3) rehabilitacji medycznej i społecznej.

6. Czas szkolenia osoby niepełnosprawnej w specjalistycznym ośrodku uzależniony jest od rodzaju szkolenia, jednak nie może być dłuższy niż 36 miesięcy.

§ 5. 1. Specjalistyczny ośrodek prowadzi działalność o charakterze niezarobkowym. Ewentualny dochód ze sprzedaży produktów i usług, wykonanych przez uczestników szkolenia w ramach realizowanego programu szkolenia zawodowego, można przeznaczyć, w porozumieniu z uczestnikami szkolenia, na pokrycie wydatków związanych z ich uczestnictwem w życiu społecznym organizowanym przez specjalistyczny ośrodek.

2. Specjalistycznym ośrodkiem kieruje wyłoniony w drodze konkursu dyrektor, powoływany i odwoływany przez starostę lub marszałka.

3. W celu przeprowadzenia konkursu starosta lub marszałek określa regulamin konkursu oraz powołuje komisję konkursową. Regulamin konkursu oraz skład komisji konkursowej podlega uzgodnieniu z Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, zwanym dalej „Pełnomocnikiem”.

4. Specjalistyczny ośrodek działa na podstawie statutu i regulaminu opracowanego przez dyrektora i zatwierdzonego przez starostę lub marszałka.

5. Dyrektor specjalistycznego ośrodka może powołać radę programową jako organ opiniotwórczo-doradczy.

§ 6. 1. Wniosek o sfinansowanie kosztów utworzenia i działania specjalistycznego ośrodka, wraz z projektem utworzenia i działania tego ośrodka, starosta lub marszałek składa we właściwym terenie oddziale Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zwanym dalej „Funduszem”.

2. Projekt, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie obiektu (lokalu) przeznaczonego na specjalistyczny ośrodek — tytuł prawny i adres,
- 2) zakres terytorialny działalności specjalistycznego ośrodka,
- 3) określenie liczby miejsc dla uczestników szkoleń,
- 4) kryteria doboru uczestników szkoleń z uwzględnieniem rodzaju i stopnia ich niepełnosprawności,
- 5) kierunki szkolenia zawodowego, zgodne z potrzebami określonymi przez organy zatrudnienia,
- 6) proponowaną obsadę etatową pracowników specjalistycznego ośrodka, z wyszczególnieniem stanowisk i wymaganych kwalifikacji,

7) wskazanie formy rehabilitacji leczniczej i społecznej,

8) plan pomieszczeń oraz opis przeznaczenia obiektów i lokali z uwzględnieniem ich dostosowania do potrzeb i możliwości osób niepełnosprawnych, wraz z wykazem wyposażenia specjalistycznego ośrodka, niezbędnego w procesie realizacji programu szkolenia,

9) preliminarz kosztów utworzenia i działalności specjalistycznego ośrodka, zgodny z obowiązującymi zasadami, opracowanymi na podstawie art. 51 ust. 3 pkt 4 ustawy.

3. Fundusz, po weryfikacji kosztów utworzenia i działania specjalistycznego ośrodka oraz po stwierdzeniu zgodności projektu utworzenia i działania specjalistycznego ośrodka z zadaniami określonymi w art. 39 ust. 3 ustawy i działaniami określonymi w § 3, przekazuje Zarządowi Funduszu wniosek wraz z projektem, w terminie 30 dni od dnia jego złożenia przez starostę lub marszałka.

4. Rozpatrzenie przez Zarząd Funduszu kompletnego wniosku i projektu, o których mowa w ust. 3, następuje w terminie 60 dni od dnia jego przekazania przez Fundusz.

5. Zarząd Funduszu pozytywnie rozpatrzony wniosek i projekt, o których mowa w ust. 3, przekazuje do opinii Pełnomocnika. Po uzyskaniu pozytywnej opinii Pełnomocnika Fundusz zawiera ze starostą lub marszałkiem umowę o sfinansowanie kosztów utworzenia i działania specjalistycznego ośrodka.

6. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności:

- 1) oznaczenie stron umowy,
- 2) siedzibę i zakres działalności specjalistycznego ośrodka,
- 3) termin rozpoczęcia działalności specjalistycznego ośrodka,
- 4) zasięg terenowy działania specjalistycznego ośrodka,
- 5) liczbę pracowników specjalistycznego ośrodka, z wyszczególnieniem stanowisk i wymaganych kwalifikacji,
- 6) wysokość środków finansowych Funduszu przeznaczonych na utworzenie i działanie specjalistycznego ośrodka, z podziałem na rodzaje kosztów,
- 7) sposób finansowania i rozliczania kosztów utworzenia i działania specjalistycznego ośrodka,

- 8) ustalenie trybu i terminów przekazywania oddziałowi Funduszu informacji o zakresie i sposobie realizacji umowy,
- 9) sposób sprawowania przez Fundusz kontroli działalności specjalistycznego ośrodka pod względem prawidłowości gospodarowania środkami finansowymi Funduszu,
- 10) zobowiązanie do zachowania formy pisemnej dla dokonywania zmian w umowie,
- 11) ustalenie sposobu wykorzystania wybudowanych obiektów i wyposażenia specjalistycznego ośrodka sfinansowanych ze środków Funduszu — w przypadku jego likwidacji,
- 12) warunki i termin wypowiedzenia umowy,
- 13) warunki rozwiązania umowy i zasady zwrotu niewykorzystanych środków Funduszu.

7. Strony umowy corocznie określają, w formie załącznika do umowy, wysokość środków finansowych przeznaczonych na działalność specjalistycznego ośrodka.

8. Środki Funduszu określone w umowie, o której mowa w ust. 5, przekazywane są na wskazane w niej konto bankowe specjalistycznego ośrodka.

9. Odsetki naliczane przez bank od środków przekazanych na konto specjalistycznego ośrodka wykazywane są w jego sprawozdaniu finansowym.

10. Zarząd Funduszu, w terminie 30 dni od dnia przyjęcia rozliczenia, o którym mowa w ust. 6 pkt 7, przekazuje specjalistycznemu ośrodkowi środki finansowe na rok następny, pomniejszone o odsetki naliczane przez bank od środków przekazanych przez Fundusz na konto specjalistycznego ośrodka.

§ 7. Prawa i obowiązki stron umowy nie mogą być przenoszone na osoby trzecie.

§ 8. 1. Ze środków Funduszu powinny być pokrywane w szczególności następujące koszty utworzenia specjalistycznego ośrodka:

- 1) budowy lub adaptacji pomieszczeń przeznaczonych na specjalistyczny ośrodek, w tym projektów budowlanych,
- 2) wyposażenia specjalistycznego ośrodka w sprzęt i urządzenia niezbędne do prowadzenia działalności diagnostycznej, szkoleniowej i rehabilitacyjnej oraz do zakwaterowania i wyżywienia uczestników szkolenia,
- 3) zakupu środków transportu na potrzeby przewozu osób niepełnosprawnych.

2. Do kosztów utworzenia specjalistycznego ośrodka, o których mowa w ust. 1, mogą być zaliczone koszty poniesione na opracowanie koncepcji i założeń do projektu, o którym mowa w § 6 ust. 2.

3. Ze środków Funduszu powinny być pokrywane w szczególności następujące koszty działalności bieżącej specjalistycznego ośrodka:

- 1) wynagrodzenia pracowników wraz z należną od pracodawcy składką od tych wynagrodzeń na ubezpieczenie społeczne, a także składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,
- 2) odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych i wypłaty świadczeń urlopowych dokonywane według zasad określonych w odrębnych przepisach,
- 3) koszty materiałów, energii, usług materialnych i niematerialnych, niezbędnych do funkcjonowania specjalistycznego ośrodka,
- 4) koszty zakwaterowania i wyżywienia uczestników szkolenia,
- 5) koszty ubezpieczenia uczestników szkolenia od następstw nieszczęśliwych wypadków,
- 6) koszty szkolenia i doskonalenia zawodowego pracowników specjalistycznego ośrodka zajmujących się diagnozowaniem, szkoleniem i rehabilitacją,
- 7) koszty eksploatacji środków transportu stanowiących własność specjalistycznego ośrodka lub używanych na podstawie zawartej umowy,
- 8) koszty ubezpieczenia specjalistycznego ośrodka i jego wyposażenia.

§ 9. 1. Nadzór nad działalnością specjalistycznego ośrodka, w zależności od ich zasięgu terytorialnego, sprawuje starosta lub marszałek.

2. W celu umożliwienia sprawowania nadzoru, o którym mowa w ust. 1, dyrektor specjalistycznego ośrodka jest obowiązany w szczególności do:

- 1) opracowywania i przedstawiania do zatwierdzenia staroście lub marszałkowi aktualizowanego corocznie programu działalności specjalistycznego ośrodka,
- 2) składania staroście lub marszałkowi rocznego sprawozdania z realizacji programu, o którym mowa w pkt 1, do dnia 15 lutego następnego roku,
- 3) przedstawiania staroście lub marszałkowi propozycji do planu finansowego na rok następny w terminie do dnia 15 października roku bieżącego,

4) zawiadamiania okresowo, nie rzadziej niż raz w kwartale, starosty lub marszałka i kierownika właściwego powiatowego urzędu pracy o efektach szkolenia oraz wynikach badań diagnostycznych dotyczących predyspozycji zawodowych uczestników szkolenia.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *L. Komotowski*

614

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 19 czerwca 2000 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów gospodarczych w sądach okręgowych i sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 19 § 1 i 2 oraz art. 27¹ ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 751—753, Nr 121, poz. 769, Nr 124, poz. 782 i Nr 133, poz. 882, z 1998 r. Nr 98, poz. 607, Nr 160, poz. 1064, Nr 162, poz. 1118 i 1125, z 1999 r. Nr 20, poz. 180, Nr 60, poz. 636, Nr 75, poz. 853, Nr 83, poz. 931 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 551 i Nr 50, poz. 580) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 grudnia 1998 r. w sprawie utworzenia sądów gospodarczych w sądach okręgowych i sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 166, poz. 1256, z 1999 r. Nr 49, poz. 490 i z 2000 r. Nr 8, poz. 111) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 1 pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) w Sądzie Okręgowym w Rzeszowie

— Wydział Gospodarczy — do spraw gospodarczych, obejmujący obszar właściwości Sądów Okręgowych w Krośnie, Rzeszowie i Tarnobrzegu;”

2) w § 3:

a) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Dla obszaru właściwości Sądu Okręgowego w Łodzi tworzy się w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi sąd gospodarczy składający się z czterech wydziałów:

1) Wydziału Gospodarczego — do spraw gospodarczych z obszaru właściwości Sądów Rejonowych: dla Łodzi-Śródmie-

ścia w Łodzi z części miasta w granicach ustalonych tradycyjnie dla dzielnicy Śródmieście oraz dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z gmin: Andrespol, Brójce i Nowosolna oraz Sądów Rejonowych w Pabianicach i Zgierzu,

2) Wydziału Gospodarczego — do spraw gospodarczych z obszaru właściwości Sądów Rejonowych: dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z części miasta w granicach ustalonych tradycyjnie dla dzielnic: Bałuty i Polesie oraz dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z części miasta w granicach ustalonych tradycyjnie dla dzielnic: Górna i Widzew,

3) Wydziału Gospodarczego Rejestrowego — do prowadzenia rejestrów przekazanych sądom rejonowym z obszaru właściwości Sądu Okręgowego w Łodzi,

4) Wydziału Gospodarczego — Rejestru Zastawów — do spraw rejestru zastawów z obszaru właściwości w zakresie prowadzenia rejestrów Sądów Rejonowych w: Kaliszu, Łodzi, Piotrkowie Trybunalskim, Sieradzu i Skierniewicach.”,

b) w ust. 17 wyraz „czterech” zastępuje się wyrazem „pięciu” oraz po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) Wydziału Gospodarczego — do spraw upadłościowo-układowych z obszaru właściwości Sądu Okręgowego we Wrocławiu.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2000 r.

Minister Sprawiedliwości: *L. Kaczyński*